

BẢN TIN THANH NIÊN

Diễn đàn của Đoàn Cơ sở Thư viện Quốc gia Việt Nam

Email: bantintn@nlv.gov.vn - thanhnientvqg@nlv.gov.vn

Số 26 - 2009

**Cảm
xúc
CONSAL**

HOẠT ĐỘNG ĐOÀN BỘ VHTTDL

**LỄ KỶ NIỆM 78 NĂM NGÀY THÀNH LẬP ĐOÀN VÀ
LỄ TRAO GIẢI HỘI THI THỦ LĨNH THANH NIÊN GIỎI 2009**

Sáng ngày 26/3/2009 tại Hội trường C6 Bộ Văn hoá Thể thao và Du lịch, đã diễn ra lễ mít tinh kỷ niệm 78 năm ngày thành lập Đoàn TNCSS HCM. Đoàn Bộ VH-TT và DL đã vinh dự được đón Thứ trưởng Nguyễn Danh Thái cùng các vị lãnh đạo các cơ quan trong Bộ nhận kỷ niệm chương “Vì thế hệ trẻ”. Giám đốc TVQG VN Phạm Thế Khang lần thứ hai nhận kỷ niệm chương vì những nỗ lực và đóng góp tích cực cho sự phát triển của thanh niên và của Đoàn cơ sở TVQGVN.

Tại lễ kỷ niệm, Đoàn Bộ VH-TT và DL cũng đã tổng kết tháng Thanh niên 2009 và trao nhiều giải thưởng.

1. Cuộc thi Bình chọn cho vịnh Hạ Long

-Giải nhất: CĐ Du lịch HN, VP Đoàn Bộ, Thư viện Quốc gia VN.

-Giải nhì: Bảo tàng HCM, TT Công nghệ Thông tin, Cty In và Văn hoá phẩm, Tổng cục Du lịch, Cục hợp tác quốc tế.

-Giải ba: Khu Di tích HCM tại Phủ Chủ tịch, TT Triển lãm VHNT VN, Nhà hát Tuổi trẻ, Báo Văn hoá.

2. Cuộc thi thủ lĩnh thanh niên giỏi:

- Giải nhất: Nguyễn Đức Thắng (CĐ Du lịch), Phạm Thuỳ Dung (TVQGVN), Nguyễn Xuân Hoà (Cục Hợp tác Quốc tế), Hàn Thị Châu (Cty In và Văn hoá phẩm).

- Giải nhì: Nhà hát Tuổi trẻ, Nhà hát Chèo, Bảo tàng HCM, Tổng cục Du lịch, Nhà hát Cải lương TW

- Giải ba: TT Triển lãm VHNT VN, Khu Di tích HCM tại Phủ Chủ tịch, Nhà hát Tuồng, Bảo tàng Cách mạng VN.

Tháng Thanh niên 2009 của Đoàn Bộ VH-TT và DL đã nhận được sự hưởng ứng nhiệt tình của tất cả các bạn đoàn viên và tạo nên một không khí thi đua sôi nổi trong tất cả các chi đoàn. Điều này có ý nghĩa quan trọng trong việc thúc đẩy hơn nữa các hoạt động Đoàn và xây dựng được đội ngũ cán bộ đoàn giỏi cho Đoàn TNCSS HCM...

Kiều Giang

Đại hội giữa nhiệm kỳ (2007 - 2010) Đoàn CS TVQGVN (TVQG, 27/3/2009)

Các đoàn viên đã có thành tích xuất sắc trong hoạt động Đoàn nhận phần thưởng của BCH Đoàn CS TVQGVN

Đ/c Phạm Thế Khang tặng hoa cho các đồng chí trong BCH cũ

Đ/c Phạm Thế Khang nhận kỷ niệm chương "Vì thế hệ trẻ"

Đồng chí Trịnh Ngọc Chung - Phó Bí thư Đoàn Bộ VH-TT và DL và đại diện các Chi đoàn Bảo tàng CM, Chi đoàn TT Chiếu phim QG lên tặng hoa cho BCH mới

Đoàn Bộ VHTTDL họp giao ban tại Khu Di tích Hồ Chí Minh tại Phú Chủ tịch

Ngày 8/5/2009, tại Khu di tích HCM tại Phú Chủ tịch đã diễn ra buổi họp giao ban của Đoàn Bộ VHTTDL. Dự buổi họp giao ban có GD Khu Di tích Bùi Kim Hồng cùng đại diện của 28 đơn vị đoàn trực thuộc Đoàn Bộ.

Đ/c Lê Thị Phụng và đ/c Trịnh Ngọc Chung đã tổng kết hoạt động của tháng 3 và tháng 4 với dấu ấn nổi bật là sự thành công của Hội thi Thủ lĩnh Thanh niên giỏi 2009. Tiếp đến, BCH Đoàn Bộ triển khai việc phổ biến hai hoạt động chính sẽ diễn ra trong tháng 5, đó là: **Hội diễn Ca múa nhạc không chuyên lần thứ nhất năm 2009** và **Kế hoạch tổ chức hoạt động nhân ngày Quốc tế thiếu nhi 1/6**.

Hội diễn Văn nghệ dự kiến sẽ khai mạc vào sáng 16/5 và trao giải vào tối 18/5 tại Rạp Hồng Hà. Về

việc tổ chức các hoạt động trong ngày 1/6, Đoàn Bộ sẽ làm việc với lãnh đạo Liên đoàn Xiếc Việt Nam và TT Chiếu phim Quốc gia để tổ chức cho các cháu đi xem xiếc và xem phim. Đặc biệt sẽ có các hoạt động thăm và tặng quà, biểu diễn nghệ thuật phục vụ các cháu bệnh nhân nặng đang điều trị tại bệnh viện Nhi TW và tại các Trung tâm nuôi dưỡng trẻ mồ côi trên địa bàn HN.

Trong buổi giao ban, các cán bộ Đoàn cơ sở đã có nhiều ý kiến đóng góp thiết thực cho các hoạt động của Đoàn Bộ tổ chức. Chi đoàn Khu Di tích cũng để lại ấn tượng tốt đẹp trong lòng mọi người khi tặng cho mỗi đoàn viên dự họp một tấm huy hiệu Hồ Chí Minh cao quý.

Thùy Dung

ĐH CĐ Khối Kỹ thuật Nghiệp vụ và ĐH CĐ Khối Phục vụ (nhiệm kỳ 2009-2011)

Ngày 19/3/2009, đã diễn ra Đại hội chi đoàn khối kỹ thuật - nghiệp vụ nhiệm kỳ 2009 - 2011. BCH mới gồm: Tô Mai Linh - Bí thư, Quảng Hùng Mạnh - Phó Bí thư, Trương Đỗ Ban - Ủy viên. Ngày 22/3/2009, chi đoàn khối phục vụ cũng tổ chức đại hội nhiệm kỳ 2009-2011 với BCH mới gồm các đồng chí: Nguyễn Lương Ninh - Bí thư, Nguyễn Phương Nhung - Phó Bí thư và Hoàng Thu Trang - Ủy viên.

TVQG tham gia Hội thao phường Hàng Trống

Ngày 29/03/2009 tại trường tiểu học Tràng An phường Hàng Trống đã tổ chức Hội thao lần thứ VII. TVQG tham dự hội thao gồm 14 vận động viên với 3 nội dung thi đấu: kéo co, cờ tướng, cầu lông. Kết quả đoàn VĐV Thư viện Quốc gia giành giải nhất cầu lông đôi nam nữ (Thor-Ban), giải ba cờ tướng (A. Trung - p. Báo), và đồng giải tư kéo co. Ngoài ra, TVQG còn giành đồng giải tư ở bộ môn cầu lông và cờ tướng.

Viên Lương

Hoạt động Đoàn ban: Bảo tàng Cách mạng Đại hội Chi đoàn nhiệm kỳ 2009 - 2011

Ngày 18/03/2009, Chi đoàn Bảo tàng Cách mạng Việt Nam đã tổ chức Đại hội Chi đoàn nhiệm kỳ 2009 - 2011. Đại hội đã bầu ra Ban chấp hành mới gồm: Nguyễn Hoài Nam - Bí thư, Nguyễn Thị Hữu - Phó Bí thư, Trần Phương Nam - Ủy viên. Đại hội với sự góp mặt của đồng chí Bí thư Đảng ủy, Giám đốc Bảo tàng Cách mạng đã khẳng định được sự quan tâm của Đảng ủy, Chính quyền đối với Đoàn Thanh niên. Các đoàn viên thanh niên cũng hào hứng đóng góp ý kiến với mong muốn xây dựng cơ sở Đoàn ngày một vững mạnh hơn.

Công trình thanh niên

Về với Trung tâm Bảo trợ xã hội số 4

Lần này lại về vùng đất Hà Tây... cũ, nhưng mục đích lại không phải như nhiều lần trước, chúng tôi không đi du lịch mà đến thăm Trung tâm bảo trợ xã hội 4 (xã Tây Đằng, huyện Ba Vì, Hà Nội)

Khi vừa xuống xe, nhìn xung quanh, tôi đã thấy khác hẳn với trí tưởng tượng của mình. Nơi đây có một địa điểm đẹp: bằng phẳng, rộng rãi, thoáng mát. Sau khi nghe đồng chí quản lý giới thiệu qua về trung tâm, chúng tôi lần lượt đi thăm các dãy nhà. Dãy đầu tiên mà chúng tôi đến là dãy nhà của các em nhỏ (từ những em sơ sinh đến các em 4-5 tháng tuổi, hầu hết các em đều bị cha mẹ bỏ rơi). Đi hết từng phòng, trong tôi tràn ngập cảm xúc mà không gì có thể diễn tả nổi. Cảm giác buồn vui đan xen lẫn lộn. Buồn vì các em còn quá nhỏ, quá bé, các em hồn nhiên xinh tươi mà đã sớm phải chịu thiệt thòi. Nhưng vui vì trong hoàn cảnh đó mà các em lại có một nghị lực sống phi thường, một sức mạnh tiềm tàng. Tôi không nghe thấy bất kỳ một tiếng khóc nào. Các em đều rất ngoan không cần ai bế. Các em như đã quen với khách lạ, mắt vẫn sáng long lanh, mặt tươi vui rạng rỡ. Tôi nghe đồng chí quản lý nói: các em đều rất thèm có người bế nên thấy có người đến là rất vui, ai bế là thích lắm, không biết lạ ai hết. Chúng tôi cùng vào vui đùa với các em. Mỗi em đều có những điểm đáng yêu và đáng nhớ riêng nhưng hình ảnh đọng lại trong tâm trí tôi là hình ảnh em bé mới chỉ 3 - 4 tháng tuổi tự bám vào bình sữa để bú. Em nằm bú lấy bú để như đã đói lắm, chẳng có ai bế và phiền ai cho bú cả. Tôi nhớ đến hình ảnh những đứa trẻ xung quanh tôi có bố, có mẹ, cũng ngần ấy tháng tuổi được ôm ấp, được bú những dòng sữa thơm mát của mẹ, được

chiều chuộng, dỗ dành. Nghĩ vậy, tôi càng cảm thấy cảm thương và khâm phục em hơn mà cũng thấy xót xa biết mấy.

Sang khu nhà ăn của các em lớn hơn, đang là giờ ăn trưa, chúng tôi thấy các em ngồi vào bàn tự xới cơm và xúc ăn ngon lành. Thấy có khách vào, các em dừng ăn và chào lễ phép. Đứng nhìn các em ăn ngon lành và vui vẻ, lòng tôi trở nên nhẹ nhàng. Và tôi chợt mỉm cười khi nhìn thấy ở góc cuối phòng ăn có một em bé nhỏ, ngồi xiêu vẹo trên chiếc ghế nhựa cao, tự ngồi xúc ăn không cần ai dỗ dành. Em mới 28 tháng tuổi. Sức sống và bản năng sinh tồn của con người mới mãnh liệt làm sao.

Trước khi về, chúng tôi sang thăm khu người lớn và người già. Đây là khu sinh hoạt của những người già, người mắc bệnh thần kinh, người lang thang cơ nhỡ, người không có khả năng lao động... Tôi thấy cảm xúc của mình trùng xuống, không còn sự xáo trộn trong tình cảm nữa, không còn sự vui buồn đan xen nữa mà chỉ tràn ngập một cảm giác xót xa, một nỗi buồn trải rộng.

Kết thúc chuyến đi, quay trở lại với công việc hàng ngày, tôi vẫn luôn in trong đầu hình ảnh những con người, những em nhỏ ở nơi đây. Tôi tự an ủi với lòng mình rằng: tất cả họ đã có một mái nhà, đã có một nơi có thể lo lắng, chăm sóc cho họ. Với sự hào tâm của các cá nhân, các đoàn thể, các tổ chức họ sẽ có cuộc sống ngày một tốt đẹp. Các em nhỏ cũng sẽ noi gương một số anh chị nơi đây đã vượt qua mọi khó khăn để đỗ vào những trường đại học, giành được học bổng đi du học. Cuộc sống vẫn tươi đẹp và tương lai các em vẫn là một màu hồng!

Hán Oanh

Gala
night
CONSAL
XIV

Rocker Trần Nghị tung lưới "Ra khơi" - Diễn viên múa TVQG với xòe Thái duyên dáng

Bạn trong tôi là...

Cha sinh mẹ đẻ gọi nàng là Nguyễn Thu Phương. Nhưng trong giới “giang hồ” TVQG, có lẽ nàng lại được biết đến nhiều hơn với cái biệt danh Oliver. Dù năm nay đã tròn (...) cái xuân xanh nhưng chàng thủy thủ Papai của nàng thì vẫn chưa chịu xuất đầu lộ diện. Phải chăng vì nàng chưa trồng đúng cái loại rau chân vịt “hàng hiệu” mà chàng yêu thích?!. Chào đời cuối năm gà, đầu năm con gâu gâu đã mang đến cho nàng một ưu thế vô cùng lợi hại là có thể đường hoàng xưng “bạn tó, tao mày, bà tôi” với những kẻ sinh năm 81, đồng thời cũng dễ dàng “bắt nọn” những nhân vật yếu bóng vía 82 tôn mình làm đàn chị.

Đặc điểm nhận dạng của nàng chính là thân hình khảnh khiu, rất chi Oliver. Nếu vào những ngày bận rộn thì thêm một mái tóc nhấp nhô gọn sóng nhiều đường phát phơ và cái dáng đi bất hủ như tháp nghiêng Pizza “bổ” về phía trước nữa. Để có được vẻ cảnh cây đáng ngưỡng mộ ấy, nàng đã phải trải qua quá trình khổ luyện, “ép xác” kinh hồn. Bắt đầu bằng việc tình nguyện tu luyện trong “lò bát quái” RMIT để rồi một năm sau trở lại với đời thường, ngoài vẻ “mình hạc xương mai” ấy, nàng còn tự trang bị thêm cho mình ánh mắt “nai tơ vàng ngọc ngác, thất lạc giữa đám đông”. Và để hoàn thiện nốt “khuôn vàng thước ngọc” cho vóc dáng người dây của mình, nàng thẳng tiến vào “biển lửa” CONSAL, gọt giữa, điêu khắc lại bản thân bằng những đêm ăn CONSAL, ngủ CONSAL, sống chỉ vì CONSAL. Giờ thì kết quả mỹ mãn, nàng đã là siêu mẫu có một, không thể tìm thấy hai của phòng Quan hệ quốc tế ^...^

Từ toàn bộ con người nàng toát lên vẻ dịu dàng, nhẹ nhàng điển hình của những cô thủ thư truyền thống. Đây có lẽ là dấu ấn của hơn hai năm gửi trọn trái tim nơi phòng Đọc. Cứ nghe nàng trả lời điện thoại là biết, 1080 còn thua xa. Nhiều khi trong phòng không biết vì nàng nhỏ nhẹ quá hay tai mình có phần già cả nghễnh ngãng mà lời nàng nói cứ

như gió thoảng bên tai, chẳng kịp bắt được từ nào. Tính “chu đáo, tin cậy, 77 Hàng Đào” của nàng thì khỏi phải nói, chị em còn học tập dài dài. Chỉ cần có khách bước vào phòng, thực hiện khẩu hiệu “luôn và ngay”, nàng đứng bật dậy, đơn đả nỏ một nụ cười thật tươi trên gương mặt đang bị sức nặng của công việc làm cho hao mòn, rồi vội vã kéo ghế mời ngồi. Nếu là mùa đông, khách sẽ được thưởng thức một tách chè nóng ấm thơm mùi gừng hoặc mùi hoa sen thoang thoang. Còn vào mùa hè, nàng sẽ tự tay rót ly nước mát lạnh cho người mới đến, đồng thời khuyến mại luôn cho một cái “tít” phát ra từ “bạn” điều hòa.

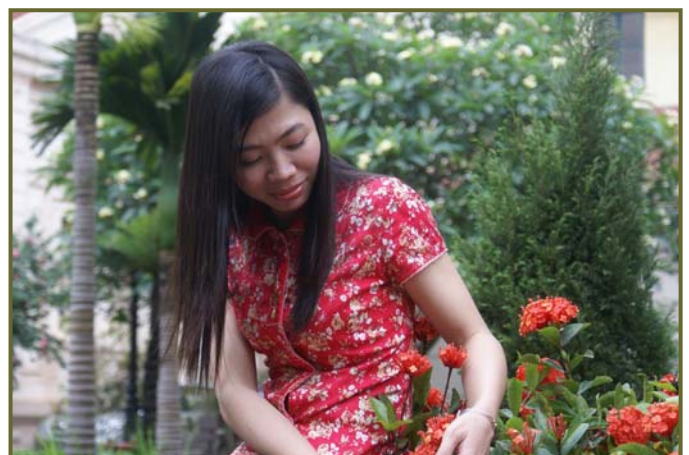
Theo lá số tử vi thì nàng thuộc cung Ma kết, cung con Dê. Có lẽ vì thế mà nàng lúc nào cũng mang một phong thái bình thản, điềm đạm, có phần hơi trang nghiêm. Tuy nhiên, đừng nhìn thế mà tưởng. Hãy xem cách nàng làm việc: từ hoạt động Đoàn cho đến công tác chuyên môn, từ những chuyện dưa cà mắm muối đến những sự kiện trọng đại! Luôn có một ngọn lửa nhiệt huyết bùng cháy. Cách nàng phát biểu, cách nàng cảm ơn người khác, cách nàng chia sẻ những suy nghĩ cảm xúc. Vẫn bằng cái giọng nhẹ nhàng đó thôi nhưng nghe thiết tha chất chứa. Và đôi mắt rưng rưng long lanh giọt lệ nói với ta rằng nàng cũng dễ “mít ướt” như ai.

Nàng là thế đó. Một Oliver khác biệt. Không kiêu sa, lộng lẫy, không mảy may để ý đến những Papai hay Brutô trong cuộc đời. Tình yêu hiện giờ của nàng mang bốn chữ xúc tích “Thư viện Quốc gia” mà thôi.

Linh - Trang

**Nàng Oliver
xứ Thư viện Quốc gia**

Cảm xúc CONSAL

CONSAL XIV là ngày hội đoàn kết, hợp tác, chia sẻ và hội nhập của cán bộ TV các nước ASEAN. Đại hội (ĐH) đã tiếp nhận hơn 800 đại biểu (ĐB) đến từ 27 quốc gia, đặc biệt là sự góp mặt đông đủ của ĐB 10 nước ASEAN, điều mà ĐH 12 và 13 chưa làm được. Một đêm “GALA NIGHT” tuyệt vời, nơi những người anh em ASEAN trao lời ca điệu múa từ trái tim, góp phần làm nên “Ấn tượng CONSAL XIV”

CONSAL XIV đậm đà màu sắc ASEAN và tiếp cận tinh hoa thư viện thế giới: Có 32/42 diễn giả thuộc các nước ASEAN, 9 diễn giả đến từ 6 quốc gia có nền TV phát triển. Như vậy, CONSAL XIV đã trở thành nhịp cầu cho TV các nước ASEAN đến với những kinh nghiệm tiên tiến của thư viện thế giới.

CONSAL XIV quyết định lựa chọn và trao 1 giải Vàng và 4 giải Bạc cho 5 cán bộ Thư viện xuất sắc tiêu biểu khu vực và các quốc gia. Sự đổi mới này đã đáp ứng mong muốn của đông đảo cán bộ thư viện các nước, góp phần cổ vũ mạnh mẽ phong trào thi đua và tôn vinh những tấm gương yêu nghề, vượt khó khăn, năng động, sáng tạo trên lĩnh vực thư viện của các quốc gia.

Tiếp nối 13 nhiệm kỳ CONSAL trước đây, BCH đã hoàn thành xuất sắc vai trò lãnh đạo CONSAL XIV. Cả 3 kỳ hội nghị, BCH đều đông đủ đại biểu của 10 quốc gia, quyết định kịp thời nhiều vấn đề quan trọng, đóng góp nhiều ý kiến có giá trị cho công tác chuẩn bị ĐH 14, cộng đồng trách nhiệm cùng nước đăng cai, quảng bá, cổ vũ tích cực cho ĐH.

CONSAL XIV thực sự an toàn và ghi đậm dấu ấn Việt Nam. BTC Việt Nam đã có nhiều cố gắng để hoàn thành trọng trách của mình, có một số sáng kiến, góp phần làm cho chất lượng ĐH được nâng cao. Đặc biệt, sự hiện diện của Phó Chủ tịch nước và Bộ trưởng Bộ VH-TT-DL Việt Nam tại ĐH là một minh chứng sinh động về sự quan tâm, chăm lo của lãnh đạo Nhà nước Việt Nam tới Văn hóa Đọc và sự

Ấn tượng CONSAL XIV

nghiệp TV của Việt Nam cũng như các nước trong khu vực.

Trong khuôn khổ ĐH CONSAL XIV, tại TVQGVN đã diễn ra 3 sự kiện quan trọng: Khai mạc triển lãm “Ấn tượng ASEAN”; hội nghị lần thứ 3 BCH CONSAL XIV và hội nghị lần 17 Giám đốc Thư viện Quốc gia các nước châu Á-châu Đại Dương. Trong tình hình khó khăn chung về tài chính, nhưng Bộ VH-TT-DL VN vẫn tạo điều kiện cho ĐH được tổ chức ở Khách sạn Melia - điểm đăng cai HN Quốc tế vào loại tốt nhất ở Hà Nội hiện nay.

Để có được kết quả như trên, gần 100 cán bộ TVQGVN đã phải đánh đổi bằng hàng tháng trời “ăn CONSAL, ngủ CONSAL”. Chưa năm nào TVQG bỏ nếp du Xuân như năm nay cũng vì sự thành công của CONSAL. Cũng giống như chiến dịch Hồ Chí Minh năm xưa, suốt tháng 3,4 vừa qua, nhiều chị em đành lỗi hẹn với người yêu những tối thứ 7; người có con thì giao con cho chồng, cho bố mẹ trông đến 8,9 giờ tối, đến mức Giám đốc phải gọi điện thanh minh hộ; có người không hoãn được lễ cưới nhưng đã buộc người yêu phải cam kết, gác lại “tuần trăng mật” cũng vì CONSAL đã quá cận kề; không ít chị em đăng ký đại biểu, dịch bài và dàn trang, mệt quá, gục ngủ trên bàn, thậm chí sốt li bì hàng tuần vẫn không nghỉ vì bản thảo chưa xong. Trong tuần giáp ngày khai mạc, cả cơ quan như vào trận đánh. Mọi người, quần xắn như đi cày, mồ hôi nhễ nhại, hối hả, huỳnh huých phân chia, khuôn vác hàng tấn tài liệu đi đến tận các khách sạn, các đơn vị để phát cho ĐB. Vì mục tiêu giải tỏa tài liệu và đăng ký ĐB trước giờ vào ĐH nên dù đói, mệt nhưng

không một ai bỏ cuộc. Vất vả lại vất vả thêm vì sự đổi người, đổi tên đại biểu diễn ra liên tục. Bực lắm, nhưng vẫn phải tươi cười, mềm mỏng vì uy tín cơ quan. Giờ “G” đã sắp điểm, Họa sỹ sáng tác cũng bị giục giã, phải vất óc làm maket nhanh, kịp thời in những hình ảnh đẹp cho triển lãm và bìa sách. Ít có trường hợp nào vừa nhận tài liệu, vừa tổ chức dịch chuyển ngữ ngay, không kịp cả hiệu đính. Gần 1.000 trang bản thảo của gần 10 loại tài liệu đã hoàn thành trong thời gian ngắn đến mức kỷ lục. Bận, gấp gáp, không còn đủ thì giờ cho các cuộc họp. Tất cả chỉ là những cuộc hội ý chớp nhoáng giữa các bộ phận để khớp nối kịch bản. Gặp gỡ người điều hành các phiên hội thảo và họp bàn với các cơ quan công an bảo vệ từ Bộ tới các phường cũng phải tiến hành vào buổi tối. Chương trình, kịch bản khai mạc, bế mạc vừa xây dựng, vừa bổ sung. Không gian triển lãm hẹp, lên ma-két xong lại sửa đổi với mong muốn thu hút được nhiều đơn vị tham gia. Vì CONSAL, đành “xấu mặt xin tương”, đủ lời ni non, thuyết phục xin tài trợ để hỗ trợ cho nguồn lực vốn rất hạn hẹp của Nhà nước cấp. Công việc quá gấp, nể lắm nhưng vẫn phải xin chữ ký của Bộ trưởng vào ngày nghỉ để tối chủ nhật kịp chuyển giấy mời tới Phó Chủ tịch nước.

Mọi việc chuẩn bị đã xong, nào giờ, phút 89 cả cơ quan đứng tim, toát mồ hôi vì một sai sót nhỏ nhưng cực kỳ hệ trọng. Người tắc lưỡi “kê, không ai biết”, kẻ thờ dài “biết làm sao bây giờ?”. Không phải lúc ngồi mà trách cứ nhau, những người có trách nhiệm lại vào cuộc ngay để sửa sai, quyết không đại khái, chỉ vì “nghĩ mình phương diện Quốc gia, Quan trên trông xuống người ta trông vào”. Sự nỗ lực đã được đền bù, mọi việc chuẩn bị đều đã như ý muốn. Tung bừng vào ĐH. Người xúng xính bộ đồng phục màu cá vàng đón tiếp ĐB. Người ngày đêm trên sân bay đón khách, người bám trụ các khách sạn để đăng ký đại biểu, thu phát tài liệu, chế độ. Máy điện thoại không ngày nào không sặc đầy ắp pin. 11 giờ đêm, điện thoại reo,

căng óc ra nghĩ cách giải quyết các trường hợp cá biệt của những vị khách quan trọng khó tính. Nghe trong mibile giọng ăng ặc nước mắt của chị em từ sân bay gọi về mà xót xa... Không một người khách quốc tế nào phải chờ quá 1 giờ tại sân bay là mục tiêu phấn đấu của anh chị em. 2 xe ô tô cơ quan cùng các xe lớn của công ty du lịch chạy liên tục vẫn không kịp, phải huy động cả taxi khi cần thiết...

ĐH đã thành công rực rỡ. Công sức bao người đã được đền bù xứng đáng bằng những nụ cười cởi mở, sự trầm trồ khen ngợi, của bè bạn các nước và đồng nghiệp “khó tính” VN. Dường như, mọi người đều không nghĩ VN lại có thể tổ chức chu đáo, khoa học và hoành tráng đến vậy! Tất cả đều rất chuẩn mực, tiếp cận đẳng cấp quốc tế. Đêm giao lưu “GALA NIGHT” tại Nhà hát Lớn đã góp thêm một ấn tượng sâu sắc nữa cho CONSAL XIV. Các tour du lịch, tham quan đều thành công tuyệt mỹ. Hàng trăm người đi tham quan nhưng an toàn tuyệt đối, không ai bị lạc hoặc sơ sẩy gì. Nếu bạn Thanh Hoa có niềm vui được đón người khách thứ 1 của Đại hội “gia đình Giám đốc TVQG Singapo” từ ngày 13/4 thì tôi lại có niềm vui được tiễn người khách cuối cùng vào đêm 28/4, vợ chồng ông Akio -Nguyễn PGĐ TV Quốc hội Nhật Bản.

Điều gì đọng lại sâu sắc nhất trong tôi như ấn tượng của mỗi nước tại triển lãm ấn tượng ASEAN? Xin nói ngay dù chưa đầy đủ: Vì CONSAL, tập thể TVQGVN như một khối thống nhất, tất cả hướng về sự thành công của ĐH. Không một tiếng phàn nàn, không một yêu cầu dù nhỏ nhất... Tất cả vang bài ca “5 anh em trên một chiếc xe tăng” đã lên xe là muôn người như một. Ngàn lời cảm ơn anh chị em, đặc biệt các bạn Thanh niên đã góp sức, góp trí làm rạng danh TVQGVN! CONSAL sẽ là một kỷ niệm theo tôi suốt những năm tháng còn lại. Tôi coi đây là món quà vô giá mà anh chị em TVQG đã tặng cho tôi trước ngày chia tay đồng nghiệp!

Phạm Thế Khang
Trưởng ban Tổ chức CONSAL XIV

Cảm xúc CONSAL

CONSAL qua rồi, thành công vang dội thì ai cũng thấy, nhưng phía sau hậu trường ĐH thì không thiếu những tình huống “dở khóc, dở cười”.

Được phân công trong Tiểu ban Tài chính-Hậu cần, công việc của Tiểu ban là kêu gọi tài trợ, thu phí của các đại biểu (ĐB) nước ngoài. Thêm một nhiệm vụ nữa là giúp công ty Du lịch thu phí tham quan đối với khách đăng kí muộ. Ngoài ra, tiểu ban chúng tôi phải hỗ trợ thêm cho Tiểu ban Thu phát tài liệu và thay mặt BTC tiếp nhận những yêu cầu, ý kiến từ phía đại biểu. Ngoài ra còn có nhiệm vụ kiểm tra món ăn, “take care” ĐB trong các bữa ăn do BTC mời, theo đoàn khách đi thăm quan Vịnh Hạ Long...

Chúng tôi phải túc trực, đón ĐB tại mỗi khách sạn họ ở để thu phí vì thời gian cho buổi sáng diễn ra ĐH rất ít, nếu ĐB đổ dồn vào ngày ĐH mới nộp phí thì sẽ rất đông, khó kiểm soát. Công việc liên quan đến chữ “tiền” nên chúng tôi cảm thấy hơi lo lắng nhưng cũng rất háo hức chờ đợi ngày “ra quân”.

ĐB nước ngoài đến từ nhiều chuyến bay cả ngày lẫn đêm, nên chúng tôi không thể giải quyết công việc trong một thời gian cố định. Đoàn ĐB đầu tiên chúng tôi thu phí tại Nhà khách Tổng Liên đoàn là đoàn Philipin. Trong đoàn Philipin có 1 ĐB đã chuyển khoản số tiền đóng phí ĐH rồi nhưng qua ngân hàng trung gian số tiền đó lại bị trừ đi phí chuyển tiền, “thế mới đau” chứ. Nhiệm vụ của chúng tôi là phải nói lại với ĐB bổ sung số tiền phí trung chuyển đó cho phía VN. Chúng tôi lấy hết “vốn liếng” tiếng Anh ra để yêu cầu anh ta “bù đắp” khoản thiếu hụt đó. Nói nhỏ nhé, trông anh chàng này cao to, đẹp trai và trông rất đàn ông nữa chứ nên chúng tôi chắc chắn khi yêu cầu anh ta sẽ vui vẻ “rút ví” ngay. Hic, thật bất ngờ, anh ta không những

không nộp tiền mà còn “bật lại” chúng tôi bằng một yêu cầu khác: “Tại sao các bạn lại dùng tờ *invoice* thay cho tờ *office receipt*?”, “Các bạn đã tham gia nhiều kỳ CONSAL rồi, mà đặc biệt là khi diễn ra CONSAL tại Philipin, chúng tôi cũng dùng *office receipt*, vậy sao các bạn lại không dùng?”, “Trong *office receipt* phải có số quyền, có con dấu nữa chứ...”. Chúng tôi ra sức giải thích ngọn ngành nhưng họ vẫn không nghe. đành phải hẹn họ ngày hôm sau để xin ý kiến lãnh đạo vậy. Sau khi có chỉ thị thì họ rất vui vẻ và “hết ý kiến”. Chỉ khổ một nỗi, ĐB ở những nước khác như Malaysia, Thái

CONSAL
Còn lại
trong tôi...

Lan, Ấn Độ, ... nhìn thấy tờ *office receipt* cũng yêu cầu được đổi lại. Cả nhóm thu phí lại phải nỗ lực để ghi ghi, chép chép và đổi lại cho họ.

Chúng tôi còn phải tiếp nhận 1 yêu cầu nữa “không giống ai” từ phía Philipin. Buổi sáng khai mạc ĐH, 1 nhóm ĐB Philipin lại chỗ bàn thu phí yêu cầu gặp Trưởng BTC. Ôi lúc này mà gặp Trưởng BTC thì quá khó. Chúng tôi hỏi người nhóm trưởng của đoàn này xem họ có yêu cầu gì. Bà nhóm trưởng nói: “Theo quy định của Philipin, mỗi cá nhân đi dự ĐH ở nước ngoài phải mang *certificate* về trình cơ quan”. đành phải hẹn họ đến ngày hôm sau trả lời. Khi có quyết định đồng ý cấp *certificate*, cũng phải thật kín đáo thông báo với họ, nếu không tất cả hàng trăm ĐB đều yêu cầu *certificate* thì rắc rối to. Chúng tôi cứ phải thì thầm như “buôn bạc giả” vậy.

Cũng còn 1 chuyện buồn cười nữa. Số là trong lúc chờ đoàn tiếp theo từ sân bay về, một “cặp” ĐB Thái Lan muốn đi thăm Bảo tàng. Chúng tôi chỉ họ đến Bảo tàng Lịch sử, Bảo tàng Cách mạng và hướng dẫn họ gọi taxi. Họ nói sẽ đi bộ để ngắm đường phố, tiện thể đi mua sắm luôn. Chúng tôi giới thiệu họ tới Tràng Tiền Plaza. Họ yêu cầu viết ra giấy đường đi cho họ. Thực tình tôi rất kém về khoản “vẽ vời”, không thể nào vẽ được sơ đồ quãng đường đi tới đó. Tôi đành sử dụng mũi tên cho ngắn gọn. Tất cả những điều cần hỏi, những địa điểm lần lượt cần phải đi qua tôi vạch ra theo chiều mũi tên, vừa viết vừa nói cuối cùng cũng ok. Họ vui vẻ cầm tờ giấy tôi viết. Lúc đó tất cả chúng tôi lẫn hai vị ĐB Thái Lan đều phá lên cười vì cách chỉ đường của tôi.

Tại nhà khách Tổng liên đoàn: Một ĐB người Mỹ vừa check in xong quay ra chỗ chúng tôi nói đã để quên bản đồ trên máy bay, giờ muốn có bản khác mà sao khách sạn lại không có bản đồ Hà Nội phát cho khách (Anh ta nói rất gãy gắt như thể bắt đền

chúng tôi vậy). Lại phải giải thích nếu anh ta muốn chúng tôi có thể mua hộ một tờ. Anh ta bảo, bây giờ anh ta chưa rút được tiền từ ngân hàng và muốn được đưa đến ngân hàng Vietcombank để rút tiền. Chúng tôi chỉ đường cho anh ta sang KS Công đoàn, thì anh ta lại nói mệt và không chịu đi.

Chúng tôi đành tặng anh ta 1 tấm bản đồ HN mua vội từ quầy giải khát của khách sạn. Tưởng thế là xong, một lúc sau lại thấy anh ta đi xuống và nói với chúng tôi nhờ lễ tân chuyển anh ta sang phòng khác vì ở phòng hiện tại đường wifi rất chậm, anh ta không thể làm việc được bởi toàn bộ dữ liệu của anh ta đều để bên Mỹ. Anh ta chỉ còn hơn 1 giờ đồng hồ nữa để có thể lấy dữ liệu từ Mỹ về VN nên phải xem xét vấn đề wifi cho anh ta gấp. Bí quá chúng tôi giới thiệu anh ta xuống sảnh lễ tân cũng có wifi, anh ta kêu ồn ào không làm việc được. Anh ta lại yêu cầu gặp BTC gấp. Chúng tôi không biết làm sao nữa đành phải gọi cho Thu Phương. Phương vội vàng đến nói chuyện một lúc sau đó dẫn anh ta đi ăn trưa và đi rút tiền. “Chuyển giao” được cho Phương rồi chúng tôi thấy “nhẹ cả người”. Thật là buồn cười, không biết anh ta lúc đó có hiểu rằng mình đang ở Việt Nam không hay cứ nghĩ đang ở Mỹ?

Lại có 2 ĐB người VN cũng ở Nhà khách Tổng Liên đoàn. Vì có tên trong danh sách chưa nộp tiền phí ĐH nên khi họ vào hỏi tài liệu chúng tôi yêu cầu họ nộp phí. Họ nói đã nộp từ rất lâu rồi. Chúng tôi liền hỏi họ tờ giấy biên nhận đã nộp tiền. Họ nói để ở nhà và cũng nói rõ số tiền họ đã nộp. Chúng tôi liền bảo nhau, đây là trường hợp tế nhị nên đành phát tài liệu trước rồi sẽ kiểm tra sau vậy. Nhưng khi tôi về hỏi lại kế toán thì kế toán nói chưa nhận được tiền. Chúng tôi rất lo lắng không biết làm thế nào cả, đành nói kế toán gọi điện trực tiếp cho 2 ĐB này. Một hồi sau, kế toán yêu cầu chúng tôi phải xem xét lại, phải thu lại tài liệu. Khó khăn quá mức tưởng tượng, lúc đó đã hơn 22h đêm. Tôi và Quân đành quyết định lên phòng của họ mong họ thông cảm vì “nguyên tắc là nguyên tắc”

và yêu cầu họ hôm sau mang giúp tờ biên nhận đã nộp tiền cho chúng tôi xem lại (tất nhiên không thể có động tác đòi lại tài liệu ở đây đâu nhé). Biết họ rất khó chịu nhưng chẳng còn cách nào khác. Sau đó biết rằng kỳ thực họ đã đóng phí, chỉ do thông tin chưa cập nhật mà thôi. Thế đấy, không có tình huống nào giống tình huống

nào cả phải không các bạn?

Chúng tôi đã cố gắng thu phí tại các khách sạn có đông ĐB ở, nhưng số lượng ĐB tự thuê khách sạn và tự đến, tự đi cũng nhiều. Vì vậy trong buổi sáng diễn ra ĐH, Ban thu phí phải tiếp nhận thêm gần 100 đại biểu nữa. ĐB đến dồn dập khiến chúng tôi phải “tặng hết công suất” và nhờ thêm một số đồng nghiệp từ Ban khác sang giúp. ĐB nộp phí sáng hôm

đó hầu hết là người Indônêxia và Malaysia nên tên của họ rất dài và khó tìm trong danh sách. Vậy là một số trưởng đoàn của các nước này đã phải xung phong đứng ra tìm tên những đại biểu trong đoàn của họ giúp chúng tôi, còn bản thân mỗi cán bộ thu phí thì ghi biên lai, đếm tiền, “sờ” Mỹ kim “sướng đời”. Thật may là mọi chuyện đều trôi chảy, không có thất thoát gì. Hà hà, vừa sợ vì lo mất tiền nhưng cũng thấy sướng vì được cầm nhiều Đô la Mỹ.

Còn rất nhiều chuyện, vui có, bực mình có nhưng thôi tôi muốn “nhường” lời cho các đồng nghiệp khác. Tính tôi hay thích nhường nhịn mọi người mà, hi hi hi. Rất mong muốn được tham gia vào nhiều ĐH quốc tế lớn như thế này nữa.

Sao Băng

CẢM XÚC CONSAL

Viết cảm tưởng à? Ừ thì viết, nhưng mà chẳng biết viết thế nào, vì bao nhiêu cảm xúc đã được bung ra sau khi đại hội CONSAL thành công tốt đẹp. Tôi còn nhớ cái ngày tôi nhận được “vui tin” từ Phó bí thư Đoàn cơ sở “Em được phân công vào tiểu ban Đón - tiễn trong Đại hội CONSAL, nhớ cố gắng làm tốt công việc nhé!”.

Tôi đón nhận tin ấy với tâm trạng vừa vui vừa lo lắng. Vui vì mình sẽ có cơ hội để đóng góp sức mình cho một sự kiện lớn và có ý nghĩa quan trọng của Thư viện. Lo lắng bởi không biết rồi với vốn ngoại ngữ ít ỏi, liệu mình có làm tốt được những nhiệm vụ được giao không?

Đón - Tiễn khách có nghĩa là gì? Là mình sẽ không được xem, được nghe những gì đang diễn ra trong hội trường khách sạn Melia, nghĩa là mình sẽ phải đi đi về về từ sân bay về Hà Nội. Kể ra cũng căng thẳng đây! Sức khỏe thì sao? Mình đâu có say xe, vậy thì chuyện đi lại chỉ là chuyện nhỏ. Còn khách thì sao? Liệu họ nói mình có nghe được không và liệu mình nói họ có hiểu không? Liệu mình có đón được tất cả không?

Với tâm trạng đó tôi lên đường đón vị khách đầu tiên: Ms. Carol Plestley - Director of NIDA. Tôi cẩn thận làm một cái biển thật to ghi tên của khách và chức danh rồi đứng ở sảnh B Quốc tế đến. Thú thực, tôi chưa bao giờ làm việc này nên cũng lo. Làm sao để đón được khách đây? Rồi tôi lại nghĩ kiểu gì thì khi khách bước ra cửa, nhìn thấy tên thì sẽ đi lại phía mình. Bụng bảo dạ: Yên tâm đi, cứ bình tĩnh, miễn là mình đừng có chạy lung tung là được! Cứ học tập kinh nghiệm đón tiếp của chuyến mình làm khách của Ấn Độ vậy. Và rồi khách bước ra. Cử chỉ đầu tiên là cười rất tươi và câu nói “Oh, big name, surprise”. Lại còn chòang tay ôm mình rất thân thiết. Hihi, vui thật! Thế là mình “tóm” được rồi nhé. Về Hà Nội thôi.

Nhóm chúng tôi phải cắt cử người lên sân bay Nội Bài theo ca kíp, vì các chuyến bay đến rải rác suốt cả ngày. Chúng tôi đón khách, kiểm tra thông tin: họ tên, khách sạn, ngày giờ họ về, đếm đủ số lượng và trả khách về an toàn tại khách sạn; kiểm tra số lượng khách đi họp ở Melia; đưa khách ra sân bay, đợi khách làm thủ tục sân bay xong xuôi, tiễn qua cửa vào phòng chờ mới quay xe về Hà Nội. Nghe ra thì công việc cũng không có gì là to tát. Nhưng có ở trong nhóm mới biết nhóm đã làm việc vất vả như thế nào. Như phó trưởng tiểu ban, “cái lão cận lòi ra ấy” thường xuyên phải túc trực tại phòng Đối ngoại, giương mục kính lên “soi” giờ bay, chuyến bay, gọi

VẮT VẢ VÀ VUI

điện liên tục để sắp xếp lịch đón tiễn cho các thành viên, điều động xe ô tô đưa đón khách, điều các thành viên đến các khách sạn để kiểm tra. Chúng tôi được nhận những món quà rất xinh từ các bạn như móc đeo chìa khóa, khung ảnh hay những đĩa CD nhạc truyền thống. Còn “sếp phó” thì đen đui quá, đã không nhận được quà lại còn bị mất điện thoại di động. phải cuống quýt đi mượn điện thoại để “không bị mất liên lạc”!

CONSAL là dịp để chúng tôi thể hiện cho bạn bè quốc tế thấy lòng nhiệt tình và mến khách của tuổi trẻ Thư viện quốc gia, thể hiện khát vọng được giao lưu và hội nhập với thế giới và như Phó Giám Đốc Phan Kim Dung đã nói “Qua dịp này mới thấy rằng các em có nhiều khả năng tiềm ẩn” - từ khả năng tìm kiếm các nguồn tài trợ, khả năng giao tiếp tiếng Anh, khả năng đối phó với những tình huống bất thường (những vị khách khó tính với những yêu cầu “khó tính”), khả năng sắp xếp và phân công lịch làm việc cho các thành viên, và còn rất nhiều khả năng nữa mà các bạn trẻ của chúng ta chưa có cơ hội thể hiện.

Qua dịp này, bản thân tôi cũng phát hiện ra rằng, bạn bè của mình, đồng nghiệp của mình thật giỏi. Đó là anh Dũng - lái xe, trông anh hiền lành ít nói nhưng tiếng Anh khá lắm. Đó là chị Thanh Hoa, chị Kiều Giang thông minh và lòng nhiệt tình. Đó là anh Đắc Việt hiền lành, chịu khó. Đó là chị Phương Lan, phòng Hành chính chu đáo và khéo léo trong chuyến đi Hạ Long... Tôi khâm phục các anh chị lắm.

CONSAL đã thành công tốt đẹp, vị khách cuối cùng đã bước lên máy bay về nước, nhưng những kỷ niệm thì sẽ còn đọng lại mãi trong mỗi chúng tôi. Và lời cuối cùng tôi chỉ có thể nói: Vất Vả Và Vui!

Minh Tuyết

Cảm xúc CONSAL

“Đại hội lần này các cháu phục vụ rất tốt!”. Câu nói ấy như tiếp thêm sức mạnh cho mình, giúp mình đứng vững hơn trên đôi chân đã gần như khụy xuống, cười tươi hơn khi hai mắt không còn nhìn rõ nữa. Một câu nói ngắn thôi mà mọi mệt mỏi trong mình bỗng như chưa hề tồn tại. Rồi những câu hỏi quan tâm “Trông bạn mệt mỏi đấy!”, “Bạn lo lắng điều gì sao?” của những người bạn từ Indonesia làm mình thấy thật đáng trách khi để lộ sự mệt mỏi trên mặt. Nhưng cũng nhờ thế, mình biết được rằng những tà áo dài đã được đại biểu trong và ngoài nước yêu quý. Tổ lễ tân nói riêng và Thư viện nói chung đã để lại những tình cảm tốt đẹp trong tâm trí đại biểu dự CONSAL.

Nhớ lại lần đầu tiên nghe đến CONSAL XIV trong cuộc họp toàn cơ quan. Với nhiều anh chị khác, CONSAL đã quá quen rồi, nhưng với một “tân binh” như mình thì khái niệm này thật lạ lẫm. Và cũng phải thú nhận rằng hồi ấy mình nghe với thái độ khá hồ hững. ĐH quốc tế nghe thật vĩ mô, thật cao xa. Rồi như một sự sắp xếp hữu tình của số phận, 2 trong 3 chị của phòng được gọi đi phục vụ CONSAL đang có em bé nên không đi được. Mình “bị” chỉ định đi thay. Giờ nhớ lại thấy phản ứng của mình lúc ấy thật buồn cười. Mình lờm 2 chị có em bé ghê lắm (“ghét” mà), rồi còn khóc tu tu nữa (đùa thôi mà). Lúc ấy đùa các chị thế chứ trong lòng mình thì lo lắng dữ lắm. Mình rất ít khi từ chối tham gia hoạt động đoàn thể, hoạt động thanh niên. Nhưng đây là một ĐH quốc tế hẳn hoi. Hỏi sao mình không run cho được. Lúc ấy nếu trốn được có khi mình trốn rồi đấy (May mà mình không trốn được. Hi).

Rồi mình được phân công vào Tổ lễ tân. Trời! Chắc ông trời đang thử thách mình. Một chúa nhát và ngại giao tiếp như mình mà sẽ là một góc nhỏ bộ mặt của ĐH sao? Ôi, không biết mình sẽ làm thế nào đây? Còn tiếng Anh nữa chứ. Lâu lắm rồi mình có đụng đến nó đâu. Mình và nó sắp là 2 người xa lạ. Không dám mơ mình sẽ giao tiếp tốt, chỉ hy vọng không phạm phải sai lầm ngớ ngẩn nào thôi. Ôi giờ thì không còn là lo lắng nữa mà hết hoảng mất rồi!!!

Những ngày sau đấy của mình chưa thể gọi là quá bận rộn. Mọi người tất bật nhưng mình cũng chỉ đôi lúc đi họp, tập tành vài thứ cùng cả tổ. Nhưng cũng có thể cảm nhận được hơi thở của CONSAL đang ở sát sau lưng. Con hoảng hết tằm lẳng xuống nhường cho sự háo hức ngày một tăng lên. Khi CONSAL được đếm ngược bằng ngày thì mình lại thấy rối tung lên. Đã kịp chuẩn bị gì đâu. Sao thời gian càng ít đi thì việc lại nhiều hơn thế này?

Cảm ơn CONSAL!

Đêm trước ngày 20, mình lo lắng không ngủ được. Chi chấp chòn được 2, 3 tiếng. Mà trong mơ cũng toàn lo với lẳng thôi. Rồi chưa kịp ngủ say đã phải dậy để trang điểm. Xinh thì ai cũng thích, nhưng mà dậy sớm thế này thì chẳng thích tạo nào.

Sự nghiệp lễ tân nghiệp dư bắt đầu. Mình không nhớ rõ nữa. Chỉ nhớ lúc ấy mình rối tung lên. May nhờ mọi người nên tất cả đều trôi chảy. Đến lúc này mới nảy sinh một vấn đề lớn của tổ lễ tân: đau chân. Người đau nhiều, người đau nhiều hơn. Để thướt tha trong tà áo dài suốt mấy ngày ĐH không nói quá là nỗ lực phi thường của mỗi người. Khi

ĐH chính thức khai mạc tại Melia Hanoi Hotel, mình mới thấy rõ quy mô to lớn của nó. Gần một ngàn đại biểu trong và ngoài nước. Hai ngày tại Melia, công việc lễ tân đã dễ dàng hơn. Chắc đã quen, và mình biết luôn có sự hỗ trợ của mọi người nên hầu như không còn lo lắng. Quên đi sự mệt mỏi, mình thực sự rất vui và tự hào khi được tham gia trực tiếp. Mình còn rất khâm phục mọi người nữa. Sự mệt mỏi của mình không thấm vào đâu so với mọi người, vậy mà Gala night mọi người vẫn cháy hết mình. Không chỉ trong Gala night mà còn trong suốt thời gian ĐH, ai cũng luôn đầy ắp sự nhiệt tình.

Khi ĐH kết thúc tốt đẹp, mọi người đều thở phào nhẹ nhõm sau bao nhiêu ngày tháng vất vả, sau bao nhiêu lo âu. Có người trở về với công việc thường nhật của mình, có người tiếp tục công việc hậu CONSAL. Những tấm pano rồi cũng phải hạ xuống, cờ các nước cũng phải cất đi. Nhưng trong tim những ai đã được ăn CONSAL, ngủ CONSAL thì CONSAL thực sự là một kỉ niệm đẹp, khó quên và cũng không hề muốn quên dù chỉ một chút.

Còn mình, quên sao được hình ảnh chị em nhường nhau nửa cái bánh mì hay chai nước trong lúc đói mệt mà vẫn cười đùa, những lúc không phải phục vụ lên bỏ giấy ra để đôi chân bớt đau. Quên sao được những giấc ngủ đến vội trên ghế, những bữa ăn luân phiên nhau vội vàng. Mình cũng sẽ nhớ mãi cảm giác hạnh phúc khi nghe lời khen ngợi, động viên bạn bè đồng nghiệp trong nước và quốc tế.

Nhờ CONSAL mình được hiểu thêm về rất nhiều anh chị mới trước đấy ít lâu vẫn còn “bí hiểm”. Rồi mình cũng biết có thể làm được rất nhiều việc nếu thực sự cố gắng. Khả năng giao tiếp, ngoại ngữ đã khá hơn. Đặc biệt đã bớt được rất nhiều chữ “ngại”, căn bệnh cố hữu tưởng “vô phương cứu chữa”. Những gì hữu hình thì có thể đếm được, nhưng thật khó mà kể hết những điều vô hình mà CONSAL mang lại cho riêng mình. Tận đáy lòng rất muốn nói “Cảm ơn CONSAL” - người bạn vô hình của tôi!

Thùy Dung (Biên mục)

Cảm xúc CONSAL

Nhà nghèo rót mừng toi, hôm nay có được miếng thịt để ăn xem như là một sự kiện. Nhà giàu nứt đố đổ vách, có cô con gái út gãy cái móng tay cũng là sự kiện. Tóm lại nhịp sống là căn nguyên khơi nguồn, nhưng cũng chính là hệ quả của sự kiện. Sự kiện có thể nâng người ta lên tới tột đỉnh vinh quang, và đương nhiên cũng có thể “Ố là là con Lạc Đà” ngay lập tức... Thế mới gọi là sự kiện!

Sự kiện là một trong những hình thái vận hành của xã hội cực kỳ quan trọng, nó bao trùm lên tất cả mọi quốc gia, mọi tộc người, len lỏi đến từng gia đình, ngấm sâu vào ý thức mỗi một cá nhân.

Bởi thế khi nghe đến hai từ Sự kiện ai nấy đều chuẩn bị những tư thế tham gia, hay đón nhận, hết sức sẵn sàng.

Tôi cũng là một tiểu hành tinh trong dải Ngân hà này, nên khi đón nhận sự kiện CONSAL cũng có tinh thần hết sức sẵn sàng. Cảm thấy thật sự hạnh phúc khi được điểm danh trong hàng ngũ tham gia. Thực sự tôi cũng đã được gặp mặt CONSAL trước đó gần hai năm trời... nhưng (lại là nhưng - hình như tôi sinh ra chỉ có trách nhiệm khám phá bằng hết mọi góc cạnh cay đắng của từ Nhưng) có một nhà hiền triết nói : “ NGƯỜI TA KHÔNG MẮC SAI LẦM VÌ ĐỐT MÀ VÌ TƯỜNG MÌNH GIỎI”.

Tôi là thế! Luôn nghĩ mình là number one, là số một tuyệt đối... Con tạo cũng khéo xoay vần, làm sao mà tôi không thể không nghĩ mình như vậy được cơ chứ. Sinh ra là “thằng cu” duy nhất của dòng họ, là số một. Học giỏi nhất lớp - từ cấp một đến cấp ba: vì có Bố, Mẹ “ học chung” - cũng là số một, là vận động viên không thể thiếu của đội bóng bàn chuyên nghiệp tinh nhà - vì là người duy nhất đánh bằng tay chiêu (muốn đũa không được... đang trong dự án mà) xem như cũng là số một. Nói chuyện xa xăm làm gì! Cụ thể bây giờ tôi cũng là tên biết bơi vẽ độc nhất giữa các... thủ thư đấy thôi! Quá là một rồi còn gì!

Thế là tôi “tường...”, luôn luôn “tường...”. Cho đến khi tôi thấy chị Ngân không chỉ vất một mà cả hai cái chân lên cổ (thử hỏi trên đời có ai chân dài đến thế không?), tai phải nghe điện thoại bàn, tai trái nghe điện thoại di động; hỏi như cầu khẩn khắp các nhà máy in: “Có được không anh? Có kịp không

em!”..v...v. Napoleon có nói “Trong tình trạng nguy khốn nhất của trận chiến, chỉ cần một nụ cười khẩy vào tinh thể của vị chỉ huy, thì có thể biến sức mạnh của một người lính thành vạn tên lực sỹ”. Tôi bắt gặp nụ cười ấy trên khuôn mặt vị chỉ huy tối cao của đơn vị mình, nên không đến nỗi phải chuyển

vào khoa hồi sức cấp cứu bởi có nguy cơ truy tìm. Chỉ thương em Phương ở phòng Quan hệ quốc tế, mặt mày nhợt nhạt, hót ha hót hải. Trong khuôn viên be bé của cơ quan, một ngày anh em gặp nhau khoảng ba mươi lần, trên con đường nho nhỏ cùng chỉ kịp chào nhau theo kiểu hụi hơi; đại loại như:

- Anh đi đâu đấy..?
- Gặp chú Úc.. Còn em?
- Chú Khang!

.....

- Đâu đấy?
- Em lên cô Dung... Anh?
- Sếp Lùng gọi...
- v..v..và..v...v.

Số đen cho em là làm việc chung với tôi trong một loạt ấn phẩm quan trọng của CONSAL, em thì tôn trọng tôi mà tôi thì lại tự cao tự đại một cách ngu xuẩn... Hậu quả thật khôn lường, may mà Tổng tư lệnh phát hiện kịp vào trước giờ G. Nhìn các bạn thanh niên quần quật xé bỏ trang bìa của những ấn phẩm trong suốt cả hai ngày, tìm tôi như thất lạc. Nỗi đau này không biết suốt hành trình tác nghiệp trong cuộc đời tôi có phải nếm lại thêm một lần nữa hay không? Nhưng “ Tôi thế! Tôi hứa! Tôi đảm bảo” đó là bài học xương, máu cho sự nghiệp chuyên môn của bản thân. Xấu hổ là ở chỗ tôi đã kịp xổ hết bản chất của một tên tiểu nhân để lu loa đổ lỗi hết người này đến người nọ... trong khi thực chất tôi là người chịu trách nhiệm chính về hình ảnh cụ thể của các sự kiện. Vậy mà lá cờ của Singapore... lá cờ của Singapore... mãi mãi không bao giờ tôi quên!

Nay tôi viết bản kiểm điểm này thay cho lời xin lỗi chân thành của tôi đến những người đã tin tưởng và giao phó trọng trách cho tôi, cùng với những người phải hứng nạn tai bay vạ gió bởi tôi. Thôi thì CONSAL cũng đã thành công rực rỡ, để lại trong lòng bạn bè quốc tế những ấn tượng thật sự tốt đẹp. Đó mới là sự kiện đáng quan tâm, còn sự kiện của tôi mong mọi người xem như nhà nghèo gặp phải miếng thịt... tội nghiệp... tội nghiệp!

BẢN KIỂM ĐIỂM

Linh Giang

Tiếng Anh trong Thư viện

CONGRESS OF
SOUTHEAST ASIAN LIBRARIANS

My four CONSAL working days have passed, but until now, I still remember all about this. There were memorable days to me to practice communication skills. The first two days of delivering Conference's documents; next by one day to be a tour guide and another day having a short journey with Mrs. Nellie (President, Brunei Library Association) when I accompanied her to the airport. All of these were impressive days to me.

I had an interesting talk with Mrs. Nellie on the way taking her to Noi Bai airport. Although through some simple sentences, I can understand more about Brunei, especially its lifestyle. She told me first about her family, about her daughter with light skin whom in pictures showing me. If you meet Nellie's daughter at the first time, you may think that she is from Europe. On the other hand, you may be surprised if you meet Nellie's niece just because she has dark complexion. Nellie explained me that the dark complexion is from her father. At that time, I was not sure about his nationality, Portuguese, I guessed so. She told me about lifestyle in Brunei; when a woman gets married, the husband will live with her family and they will build a new room for the couple. In Brunei, a couple can have more than 2 children and there is no distinguish between boy and girl.

Ms. Nellie is very out-going; she is so interested in Vietnamese food that is the reason why we talked much about that. I introduced her more than dishes which she tasted during the Conference time. She was also excited while I talked about Vietnamese lifestyle, beauty and culture spots. Nellie wishes she will come to Vietnam with her family one day. She shared me that she loves Vietnam, the beautiful, peaceful

Bạn thân mến! CONSAL XIV đã kết thúc tốt đẹp và để lại những ấn tượng khó quên trong lòng bạn bè quốc tế. Bạn đã đóng góp tích cực cho Đại hội, hãy chia sẻ với chúng tôi những kỷ niệm của bạn với CONSAL nhé!

CONSAL memories

and rich traditional culture country and friendly people.

We had sometimes discussed about library career and a job as a librarian as well. According to Ms. Nellie, librarian is a wonderful occupation; it gathers both tradition and modern elements. She added that there are some couples in her library, they love and engage their job and library much.

The car reached the airport, we seem lacking of time to talk more about librarians but I must to say goodbye to her. I wish she would have a good flight and we will meet her family one day in Vietnam.

Bài viết của Thu Trang được hoàn thành với sự cộng tác của Thu Phương

Nơi tôi đến...

VỀ VỚI VUA HÙNG

Rời Hà Nội náo nhiệt, chiếc xe 16 chỗ đưa đoàn công tác chúng tôi ngược dòng lịch sử về thăm lại thủ đô của nền văn minh Âu Lạc: Phú Thọ.

Đúng 14h30 ngày 26/03/2009, triển lãm đã diễn ra tại Thư viện Khoa học tổng hợp tỉnh Phú Thọ. Được sự giúp đỡ của Thư viện Quốc gia Việt Nam, của 12 thư viện các tỉnh, thành phố thuộc đồng bằng sông Hồng, của các nhà xuất bản và các nhà sách, tại triển lãm này, đã có trên 1.500 tư liệu quý, phong phú chủng loại được giới thiệu và trưng bày. Đây là triển lãm lớn nhất từ trước đến nay tại Thư viện Khoa học tổng hợp tỉnh Phú Thọ. Ngay khi tham dự, chúng tôi đã cảm nhận được và cuốn theo sự hồi hộp và tự hào của những người làm thư viện nơi vùng đất tổ cội nguồn dân tộc Việt. Đặc biệt, màn văn nghệ chào mừng càng làm tăng thêm cảm giác đó. Bài hát "Phú Thọ quê em" mở ra trước mắt chúng tôi một miền đất đẹp và đầy mộng mơ. Chúng tôi như lạc vào trong cõi thơ mộng của từng lời hát...

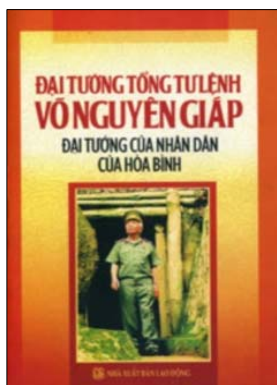
Sau khi cắt băng khánh thành, các đại biểu thăm quan gian trưng bày triển lãm. Toàn bộ sách và tư liệu được bài trí một cách khoa học trên giá và trên bàn ở ngay đại sảnh tầng một, sách của Thư viện Quốc gia Việt Nam được đặt ở vị trí trung tâm. Điều đó cùng với sự đón tiếp nồng nhiệt của đơn vị tổ chức đối với đoàn Thư viện Quốc gia Việt Nam chúng tôi khiến tôi cảm thấy tự hào về nơi mình đang công tác.

Sau triển lãm, chúng tôi lại tham gia chương trình Gặp mặt, giao lưu nhớ về cội nguồn. Buổi gặp mặt, giao lưu tràn ngập niềm vui cùng lời ca, tiếng hát. Khoảng cách giữa mỗi người, mỗi nơi được thu hẹp lại tạo nên một khối thống nhất.

Buổi tối, chúng tôi tổ chức "city tour". Dẫn dân Phú Thọ chua chát nói vui thành phố mình là thành phố 4B (bé, buồn, bụi, bẩn). Nhưng về đêm, thành phố 4B đã hoàn toàn biến mất chỉ còn lại một thành phố yên bình, trong lành, mát mẻ. Chúng tôi lang thang dọc đại lộ Hùng Vương, thăm quan, thưởng thức đồ uống và đồ ăn đêm tại đây đến khuya mới quay về khách sạn.

Sáng hôm sau, đoàn chủ nhà đưa chúng tôi thăm đền Hùng. Đền Hùng vừa là thắng cảnh nổi tiếng, vừa là di tích lịch sử văn hoá đặc biệt quan trọng đối với người Việt Nam. Chúng tôi lần lượt đi thăm và thắp hương đền Hạ, đền Trung, đền Thượng và đền Giếng. Các ngôi đền nằm trên núi Nghĩa Lĩnh có độ cao 175m so với mực nước biển, rừng cây bao bọc xung quanh và như các cụ nói "phong cảnh hùng vĩ, đất đầy khí thiêng, sơn thủy hội tụ". Cả đoàn tôi hăm hở, phấn chấn đi, chuyện trò thật vui vẻ.

Sau buổi thăm quan đền Hùng, cũng là lúc chuyển công tác kết thúc, chiếc xe 16 chỗ lại đưa chúng tôi về Hà Nội. Tạm biệt nhé khu di tích lịch sử đầy tự hào, chào nhé những đồng nghiệp Phú Thọ ân cần, hiếu khách. Xe lăn bánh mà trong tôi còn văng vẳng câu hát ở buổi khai mạc triển lãm: "đã về nơi đây trăm nhớ ngàn thương...".

Hán Oanh

Đại tướng Tổng tư lệnh Võ Nguyên Giáp - Đại tướng của nhân dân, của hòa bình / B.s., s.t.: Nguyễn Văn Trung, Nguyễn Văn Khoan, Nguyễn Văn Huyền. - H. : Lao động, 2009. - 239tr., 5tr. ảnh ; 19cm

Nhân dịp kỷ niệm 34 năm ngày Miền Nam giải phóng, đất nước hoàn toàn thống nhất và 55 năm Chiến thắng

lịch sử Điện Biên Phủ, NXB Lao động giới thiệu với bạn đọc cuốn sách: "Đại tướng Tổng tư lệnh Võ Nguyên Giáp - Đại tướng của nhân dân, của hòa bình".

Cuộc đời và sự nghiệp của Đại tướng gắn liền với cuộc đời và sự nghiệp của Chủ tịch Hồ Chí Minh, gắn với lịch sử Việt Nam, đặc biệt là lịch sử đấu tranh nhằm giành độc lập, tự do cho dân tộc, đấu tranh bảo vệ và xây dựng đất nước.

Chính vì vậy, trên thế giới và ở Việt Nam đã có rất

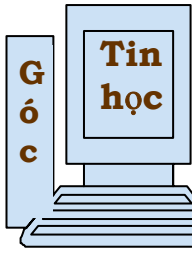
nhiều hàng trăm cuốn sách viết tiếng Pháp, Anh, Nga, Tây Ban Nha... với nhiều thể loại khác nhau, nhiều lĩnh vực khác nhau về cuộc đời và sự nghiệp của Đại tướng.

Với cuốn sách: "Đại tướng Tổng tư lệnh Võ Nguyên Giáp - Đại tướng của nhân dân, của hòa bình" được trình bày ngắn gọn, súc tích sẽ giúp bạn đọc tiếp cận, tìm tòi để hiểu thêm về phẩm chất, đạo đức, tính cách, tài năng, công lao cống hiến to lớn của Đại tướng cũng như tình cảm nhân dân ta và bạn bè quốc tế đối với Đại tướng.

Nội dung cuốn sách gồm một số bài viết, bài nghiên cứu với các thể loại nghiên cứu, bút ký, hồi ký, phóng sự, phỏng vấn... của nhiều tác giả trong nước và ở nước ngoài, phần lớn đã được đăng trên các báo, tạp chí.

Ngoài ra, tập sách còn giới thiệu một số ảnh của Đại tướng do hai nhà nhiếp ảnh quân đội Nguyễn Huy Khuông và Trần Hồng cung cấp và là những ảnh lần đầu tiên giới thiệu rộng rãi.

Thúy Hằng

Bảo vệ đôi mắt của bạn: Soạn thảo văn bản với nền trắng chữ đen trong MS Word dễ làm mất nhanh một mắt. Hãy thử thay đổi màu nền và màu chữ mặc định từ nền trắng chữ đen thành nền xanh chữ trắng.

Vào *Tools\Options* từ giao diện soạn thảo của MS Word, chọn thẻ **General** trong hộp thoại xuất hiện và đánh dấu kiểm vào mục **Blue ground, white text**, xong nhấn OK. Với cách này, màn hình soạn thảo sẽ dễ chịu hơn mà vẫn đảm bảo tốt sự tương phản cần thiết giữa nền và chữ. Lưu ý: văn bản khi in vẫn giữ nguyên dạng nền trắng chữ đen.

Khắc phục lỗi nhảy cách chữ có dấu: Khi soạn thảo văn bản bằng ngôn ngữ có dấu, thường gặp là tiếng Việt với bộ gõ Vietkey hay Unikey, chúng ta thường hay gặp lỗi các chữ có dấu bị nhảy cách, chẳng hạn "cu a s o ti n ho c". Để khắc phục, bạn hãy vào mục *Tools\Options* từ giao diện soạn thảo của MS Word, chọn thẻ Edit và vào mục Settings. Tại hộp thoại Settings, bạn hãy bỏ dấu kiểm ô **Adjust sentence and word spacing automatically** và nhấn OK hai lần.

Viết hoa trong 2 giây: Shift + F3 là phím tắt để thay đổi định dạng chữ, từ chữ thường sang chữ in hoa. Tuy nhiên, Shift + F3 lại lần lượt chuyển đổi từ chữ viết hoa các chữ cái đầu sang chữ thường rồi mới đến chữ hoa. Một tổ hợp phím có thể giúp bạn tiết kiệm thời gian bằng việc cho phép chuyển trực tiếp từ hoa sang thường và ngược lại, đó là Ctrl + Shift + A. Để thay đổi một từ, bạn để trỏ chuột lên từ đó

Thủ thuật trong MS Word

rồi nhấn Ctrl + Shift + A. Để thay đổi cả một cụm từ, bạn nhất thiết phải bôi đen cụm từ đó rồi mới nhấn tổ hợp phím. Nhấn Ctrl + Shift + A thêm lần nữa cũng giúp quay lại định dạng chữ ban đầu.

Giấu một đoạn văn bản

Trong một văn bản, nếu muốn giấu một đoạn nào đấy, bạn hãy tô chọn đoạn văn bản đó rồi truy xuất đến menu Format, chọn Font, tích vào tùy chọn Hidden trong vùng Effects rồi bấm Ok. Để xem lại đoạn văn bản đã giấu, bạn hãy truy xuất vào menu Tool > Options, bấm vào thẻ View rồi nhấn dấu chọn trước tùy mục Hidden text trong vùng Formatting marks. Đoạn văn bản được giấu sẽ xuất hiện trở lại kèm theo những nét gạch dưới để cho bạn dễ phân biệt đâu là đoạn văn bản bình thường và đâu là đoạn văn bản đã được giấu.

Tự động lưu lại dữ liệu khi đang soạn thảo

Nếu bạn làm việc trong môi trường không an toàn vì điện áp thì hiện tượng treo máy hoặc tự khởi động lại đột ngột là điều khó có thể tránh khỏi. Để an toàn hơn cho công việc soạn thảo văn bản, bạn nên thiết lập thời gian tự động "lưu trữ" dữ liệu với cách thực hiện như sau: Nhấn vào menu Tool > Options, vào thẻ Save rồi nhấn dấu chọn trước tùy mục Save AutoRecover info every, sau đó thiết lập một thời gian mà bạn muốn Word tự động "backup" lại dữ liệu của mình (theo mặc định là 10 phút), bấm OK để chấp nhận việc thay đổi này.

Phụ trách chuyên mục: Lương Ninh

Gương mặt đoàn viên mới

Hi! Tôi tên Võ Thị Hiền, sinh nhật 16-07-1987. Tôi đến từ Nghệ An. Rất vui khi tham gia mái nhà chung Thư viện Quốc gia và cùng các bạn dốc sức cho sự nghiệp thư viện.

Hi everybody! Tên mình là Lưu Khánh Trang. Sinh nhật 25/11/1982. Quê mình xứ Thanh. Nếu các bạn ghé qua nhớ ăn quà xứ Thanh nhé! Có vô vàn món ngon đấy! Sở thích của mình??? Hic, khó quá! Mình chẳng thích gì cả. Chúc các bạn một ngày zuizui!

CONSAL còn lại...

CONSAL thập thoág những tà áo “màu cá vàng”, thập thoág dáng tất bật của các Tiểu ban khác. Thật thiết thòi cho tiểu ban Đôn tiến, tiểu ban Tài chính-Hậu cận, tiểu ban An ninh... tòi mắt tòi mũi chẳng được chụp nhiều ảnh. Bản tin TN rất nỗ lực trong việc tìm những hình ảnh đầy đủ của các thành viên tham gia CONSAL, tuy nhiên việc đó là “không tưởng”. Một số hình ảnh đại diện, gọi là “màu cờ sắc áo”, mọi người cùng vui nhé!

Hậu trường thanh niên

Chuẩn bị cho Hội diễn văn nghệ không chuyên lần thứ nhất năm 2009 của Đoàn Bộ VHTTDL, đoàn viên Đoàn CS TVQG đã vô cùng hào hứng phấn khởi với 3 tiết mục cây nhà lá vườn của mình. Điều đặn hàng tuần, thanh niên cùng nhau học hát, học múa rất say sưa. Những buổi gặp nhau như vậy làm tăng thêm sự gắn bó giữa các đoàn viên và mang lại không khí tươi trẻ cho sinh hoạt đoàn. Đặc biệt hơn cả là chúng ta đã phát hiện ra nhiều tiềm năng mới. Chúc cho Đoàn ta sẽ có kết quả tốt trong đợt hội diễn này!

Gương mặt trang bìa kỳ này là Thu Phương. Vô cùng PRO, cũng có bộ phận make up và chuyên gia chụp ảnh riêng. Linh Giang nhà ta đã đau lưng mỏi gối để chọn được góc đẹp nhất. Cả nhà xem ảnh bìa có cool không?

Vậy là Hùng Mạnh nhà ta đã chính thức “ra ở riêng” vào ngày 3/5/2009. Đi qua những ruộng ngô xanh mướt bên dòng sông Hồng lặng lẽ trôi, đến thôn Trung Nha, xã Hồng Phương, Yên Lạc, Vĩnh Phúc sẽ thấy một không khí phấn khởi tràn ngập niềm vui của họ nhà trai. A ha, ra là nhà chàng có nàng dâu mới! Xin chúc cho đôi vợ chồng trẻ sớm có tin vui!

Thật không thể tưởng tượng nổi, đợt quyên góp Đoàn CS TVQG tổ chức với đối tượng quyên góp là cán bộ, đoàn viên và bạn đọc của cơ quan lại có kết quả tốt như thế. Điều ý nghĩa nhất mà chúng ta làm được là đã chuyển cho bạn đọc niềm tin vào việc chúng ta đang làm. Đồ quyên góp là sách vở, quần áo (thậm chí có bạn đọc còn góp một số tiền nhỏ thể hiện tấm lòng) ngày một đầy không có chỗ để. Đoàn viên chúng ta đã tập kết tại tầng 2 của sảnh Tra cứu và tiến hành phân loại. Hơn 10 thùng sách vở và quần áo đã được phân loại, đóng gói cẩn thận chờ ngày lên đường đem niềm vui đi khắp chốn.